

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudcem JUDr. Simonou Pittermannovou ve věci žalobce: **Povodí Odry, státní podnik**, se sídlem Varenská 3101/49, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, IČ: 70890021, zastoupeného JUDr. Janem Streličkou, advokátem se sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, insolvenční správce dlužníka: OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná, Doly, IČ: 26863154, zastoupenému JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno, **o vyloučení majetku z majetkové podstaty** jako incidenčním sporu v insolvenční věci dlužníka OKD, a.s. vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp.zn. KSOS 25INS 10525/2016

t a k t o :

- I. Stavba malé vodní elektrárny z roku 2002, „VD Těrlicko – Malá vodní elektrárna“, včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodných zařízení,

zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez č.p./č.ev., průmyslový objekt, stojící na pozemku parc. č. 1352/6 (zapsaném na LV 1625 pro KÚ Albrechtice u Českého Těšína) a pozemku parc. č. 1074/2, zapsaná na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, obec Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko, zapsaná do soupisu majetkové podstaty dlužníka pod č. 2.1.49567, **se vylučuje** z majetkové podstaty dlužníka, společnosti OKD, a.s., IČ: 26863154, se sídlem Karviná, Doly, Stonavská 2179, PSČ 735 06.

- II. Stavba malé vodní elektrárny z roku 2015, „VD Těrlicko MVE – Čerpací stanice“, včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodných zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez č.p./č.ev., průmyslový objekt, stojící na pozemku parc. č. 1352/6 (zapsaném na LV 1625 pro KÚ Albrechtice u Českého Těšína) a pozemku parc. č. 1074/2, zapsaná na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, obec Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko, zapsaná do soupisu majetkové podstaty dlužníka pod č. 2.1.49568, **se vylučuje** z majetkové podstaty dlužníka, společnosti OKD, a.s., IČ: 26863154, se sídlem Karviná, Doly, Stonavská 2179, PSČ 735 06.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 37.795,54 Kč k rukám advokáta žalobce, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 15.02.2017 se žalobce domáhal, aby soud vyloučil z majetkové podstaty dlužníka OKD, a.s. (dále jen „dlužník“) malou vodní elektrárnu z roku 2002 „VD Těrlicko – Malá vodní elektrárna“ (dále jen „MVE TG1“) a malou vodní elektrárnu z roku 2015 „VD Těrlicko MVE – Čerpací stanice“ (dále jen „MVE TG2“) včetně příslušenství, zapsané do soupisu majetkové podstaty dlužníka pod č. 2.1.49567 a č. 2.1.49568. Žalobce tvrdil, že malé vodní elektrárny (dále jen „MVE“) nejsou součástí budovy čerpací stanice, kterou vlastní dlužník. Části zařízení MVE jsou umístěny na nemovitostech ve vlastnictví České republiky, s kterými má žalobce právo hospodařit. Pouze strojová část MVE je napojena na potrubí spodních výpustí vodní nádrže Těrlicko, jež procházejí suterénem čerpací stanice, přičemž spodní výpustě vlastní Česká republika. MVE postrádají funkční vazby s čerpací stanicí. Čerpací stanice byla vybudována a je využívána k čerpání vody pro průmyslové účely. MVE byly konstrukčně realizovány toliko s využitím spodních výpustí vodní nádrže, vlastní elektrárny (strojovny) a potrubní převaděče MVE jsou umístěny mimo technologie čerpací stanice. MVE slouží k výrobě elektrické energie, nikoli však pro potřeby čerpací stanice. Žalobce dále tvrdil, že žalovaný zapsal do majetkové podstaty dlužníka položky č. 2.1.49567, č. 2.1.49568 neurčitě, když nezohlednil, že v budově čerpací stanice se nachází pouze část zařízení MVE a další nezbytné části se nacházejí mimo čerpací stanici na pozemcích České republiky. Zápis neumožňuje konkrétně identifikovat, co bylo do majetkové

podstaty zapsáno. Takový právní úkon insolvenčního správce je neúčinný a nelze k němu přihlížet.

Žalovaný namítal, že MVE jsou součástí budovy čerpací stanice, neboť odstraněním MVE by budova ztratila možnost být využívána k výrobě elektrické energie. Budova čerpací stanice byla stavebně upravena, aby v ní mohla být pomocí MVE vyráběna elektrická energie. Vzhledem k tomu, že je zde vzájemná sounáležitost čerpací stanice a MVE, jsou MVE součástí budovy čerpací stanice. Demontáž MVE by mohla narušit stav budovy čerpací stanice. Námitka žalobce ohledně neurčitosti soupisu je irelevantní, neboť ze zápisu je zřejmé, co bylo do majetkové podstaty dlužníka zapsáno. Sám žalobce však žalobou žádá vydání rozhodnutí, které nemůže být vykonatelné, když příslušenství stavby označuje demonstrativním výčtem. Dále žalovaný ve svém vyjádření odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 2369/99, 25 Cdo 770/98, 20 Cdo 2736/2016 zabývající se součástí věci.

Soud provedl důkazy nezbytné pro posouzení přípustnosti žaloby:

Z vyhlášky Krajského soudu v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) ze dne 03.05.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A2 soud zjistil, že bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka.

Z usnesení ze dne 09.05.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 soud zjistil, že insolvenčním soudem byl zjištěn úpadek dlužníka a insolvenčním správcem byl ustanoven žalovaný.

Z usnesení ze dne 12.08.2016 č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181 soud zjistil, že insolvenční soud potvrdil usnesení schůze věřitelů ze dne 11.08.2016, kterým byla povolena reorganizace dlužníka.

Z doplnění soupisu majetkové podstaty dlužníka ze dne 10.01.2017 soud zjistil, že insolvenční správce zapsal do majetkové podstaty dlužníka jako položku č. 2.1.49567 VD Těrlicko – Malá vodní elektrárna – stavba malé vodní elektrárny z roku 2002, včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodná zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez čp/če, průmyslový objekt, stojící na pozemku par.č. 1352/6 zapsaném na LV č. 1625 pro k.ú. Albrechtice u Českého Těšína (dále jen „Albrechtice“) a pozemku par.č. 1074/2, zapsaný na LV č. 269 pro k.ú. Dolní Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko a jako položku č. 2.1.49568 VD Těrlicko MVE – Čerpací stanice – stavba malé vodní elektrárny z roku 2015, včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodných zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez čp/če, průmyslový objekt, stojící na pozemku par.č. 1352/6 zapsaném na LV č. 1625 pro k.ú. Albrechtice a pozemku par. č. 1074/2, zapsaný na LV č. 269 pro k.ú. Dolní Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko. Obě věci byly do majetkové podstaty zapsány z důvodu, že jsou dle insolvenčního správce vlastnictvím dlužníka.

Z vyrozumění žalovaného ze dne 16.01.2017 soud zjistil, že žalovaný vyrozuměl žalobce o zahrnutí výše uvedených věcí do majetkové podstaty dlužníka s tím, že MVE se staly nedílnou a neoddělitelnou součástí stavby čerpací stanice a náleží do majetku dlužníka. Žalovaný dále žalobce poučil o možnosti podat žalobu na vyloučení MVE z majetkové podstaty dlužníka. Vyrozumění bylo žalobci doručeno dne 18.01.2017.

Z žaloby založené na č.l. ve spise 32 ICM 1058/2017 soud zjistil, že žaloba byla soudu doručena dne 15.02.2017.

Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že insolvenční řízení dlužníka dosud trvá, úpadek dlužníka je řešen reorganizací a MVE jsou nadále zapsány do soupisu majetkové podstaty dlužníka.

Z hlediska skutkového stavu bylo dále zjištěno:

Z nesporných skutkových tvrzení účastníků vzal soud za prokázáno, že dlužník je vlastníkem budovy čerpací stanice. Žalobce jako investor nechal na vlastní náklady vybudovat dvě malé vodní elektrárny, MVE TG1 z roku 2002 a MVE TG2 z roku 2015, které se částečně nacházejí v budově čerpací stanice. Tyto MVE byly zřízeny za účelem výroby elektrické energie prostřednictvím vodní nádrže Těrlicko. Vodní nádrž Těrlicko je zapsána v katastru nemovitostí na LV č. 494 v k.ú. Dolní Těrlicko. Žalobce a dlužník uzavřeli nájemní smlouvu, na základě které žalobce užívá prostory budovy čerpací stanice.

Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 1240, katastrální území Albrechtice vzal soud za prokázáno, že žalobce má právo hospodařit s nemovitostmi ve vlastnictví České republiky zapsanými na LV č. 1240 pro k.ú. Albrechtice. Jedná se o pozemky par.č. 195/7 ostatní plocha, par.č. 539/5 vodní plocha (koryto vodního toku), par.č. 546/3, 546/4, 546/5 orná půda, par.č. 547/2 ostatní plocha, par.č. 547/4 ostatní plocha, par.č. 560/2 orná půda, par.č. 613/1 lesní pozemek, par.č. 633/10 orná půda, par.č. 653/61 vodní plocha (koryto vodního toku), par.č. 680/3 orná půda, par.č. 694/3 ostatní plocha, par.č. 1107/11 orná půda, par.č. 1331/12 ostatní plocha, par.č. 1352/7 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, tech.vyb), par.č. 1352/9 ostatní plocha, par.č. 1353/6 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, tech.vyb), par.č. 1353/11 ostatní plocha, par.č. 1356/6 lesní pozemek, par.č. 1356/8 lesní pozemek, par.č. 1356/9 ostatní plocha, par.č. 1356/12 ostatní plocha, par.č. 1357/3 ostatní plocha, par.č. 1357/4 ostatní plocha, par.č. 2344/2 orná půda, par.č. 2344/3 orná půda, par.č. 2345 ostatní plocha, par.č. 2346 ostatní plocha, par.č. 2347/1 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba č.p. 397, jiná stavba), par.č. 2347/2 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, garáž), par.č. 2348 zahrada, par.č. 2349/1 orná půda, par.č. 2349/2 orná půda, par.č. 2350 ostatní plocha, par.č. 2396/6 a par.č. 2396/7 vodní plocha (koryto vodního toku), par.č. 2397/1 vodní plocha (koryto vodního toku), par.č. 2397/2 zastavěná plocha a nádvoří (na pozemku stojí stavba vodního díla, přehrada, LV č. 494 k.ú. Dolní Těrlicko) a par.č. 2398/1, 2398/4, 2398/7, 2398/9, 2398/10, 2398/14, 2398/19 až 2398/23, 2398/27, 2398/28, 2399 vše vodní plocha (koryto vodního toku).

Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 494, katastrální území Dolní Těrlicko vzal soud za prokázáno, že žalobce má právo hospodařit s nemovitostmi ve vlastnictví České republiky zapsanými na LV č. 494 pro k.ú. Dolní Těrlicko. Jedná se o pozemky par.č. 140 vodní plocha (vodní nádrž umělá), par.č. 241 až 251 zastavěná plocha a nádvoří, par.č. 253 zastavěná plocha a nádvoří, par.č. 348 ostatní plocha, par.č. 514 lesní pozemek, par.č. 551 ostatní plocha, par.č. 555/5 ostatní plocha, par.č. 557/1 ostatní plocha, par.č. 557/2 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba vodní dílo, přehrada), par.č. 558 zastavěná plocha a nádvoří, par.č. 559/1 vodní plocha (vodní nádrž umělá), par.č. 559/26 vodní plocha (vodní nádrž umělá), par.č. 559/29 vodní plocha (vodní nádrž umělá), par.č. 560/7 ostatní plocha, par.č. 1061 ostatní plocha, par.č. 1073/2 ostatní plocha, par.č. 1074/3 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, tech.výb). Vodní dílo přehrada leží na pozemku par.č. 557/2, 2397/2 (LV č. 1240, k.ú. Albrechtice).

Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 1625, katastrální území Albrechtice vzal soud za prokázáno, že dlužník je vlastníkem pozemků par.č. 1352/6 zastavěná plocha a nádvoří (na pozemku stojí stavba bez čp/če, průmyslový objekt, LV č. 269 k.ú. Dolní Těrlicko), par.č. 1352/8 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, tech.vyb.), par.č. 1355/1 ostatní plocha, par.č. 1355/3 ostatní plocha, par.č. 1367/1 ostatní plocha (manipulační plocha), par.č. 1367/3 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, tech.vyb.), par.č. 2068 ostatní plocha (dráha) , zapsaných na LV č. 1625 pro k.ú. Albrechtice.

Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 269, katastrální území Dolní Těrlicko vzal soud za prokázáno, že dlužník je vlastníkem pozemků par.č. 924 ostatní plocha, par.č. 1074/1 ostatní plocha, par.č. 1074/2 zastavěná plocha a nádvoří (na pozemku stojí stavba bez čp/če, průmyslový objekt), par.č. 1180 ostatní plocha, par.č. 1181 vodní plocha (vodní nádrž umělá), par.č. 1182 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, jiná stavba), par.č. 1183 zastavěná plocha a nádvoří (součástí je stavba bez čp/če, jiná stavba), par.č. 1184, 1185 ostatní plocha, par.č. 1193 ostatní plocha, par.č. 1251 ostatní plocha, par.č. 1264 ostatní plocha, par.č. 1269 ostatní plocha, zapsaných na LV č. 269 v k.ú. Dolní Těrlicko.

Z rozhodnutí Okresního národního výboru Karviná, odbor vodního hospodářství ze dne 20.12.1967 vzal soud za prokázáno, že budova čerpací stanice byla vybudována dlužníkem v 60. letech 20. století za účelem přečerpávání vody, tedy dlouho předtím než byly vybudovány MVE.

Ze stavebního povolení Národního výboru Karviná ze dne 21.02.1985, č.j.OVLHZ/2662/235/84/85-OD soud zjistil, že Okresní národní výbor Karviná udělil dlužníkovi povolení na rekonstrukci čerpací stanice a stanovil podmínky provedení díla včetně umístění potrubí.

Žalovaný k výše uvedeným důkazům rozhodnutí Okresního národního výboru Karviná ze dne 20.12.1967 a rozhodnutí Národního výboru Karviná ze dne 21.02.1985 namítal, že v důkazech se hovoří o potrubí o potrubí, na které musejí být MVE napojeny. Na dotaz soudu, jak souvisí potrubí z roku 1985 s MVE vybudovanými v letech 2002 a 2015, však žalovaný nedovel vysvětlit. Soud proto z výše uvedených důkazů považuje za prokázáno, pouze to, že

čerpací stanice byla vybudována dříve než MVE a měla sloužit k přečerpávání vody z vodní nádrže.

Z dokumentace pro stavební povolení schválené dne 25.07.2002 vzal soud za prokázáno, že vodní nádrž na říčce Stonávce byla vybudována za účelem zásobování vodou Ostravsko-Karvinského revíru a Třineckých železáren, přičemž při budování vodního díla se s vybudováním MVE nepočítalo. Až s ohledem na snížení spotřeby vody bylo možné přebytky akumulované vody použít pro výrobu elektrické energie, proto byla vybudována MVE TG1. MVE TG1 byla vybudována s využitím asanačního průtoku vody z pravé větve spodních výpustí nádrže a stavba probíhala toliko s využitím stávajících objektů ve správě žalobce s využitím spodních výpustí v chodbě, pouze vyvedení MVE TG1 se mělo dotknout čerpací stanice a rozvodny ve vlastnictví dlužníka. Výstavba MVE TG1 nezměnila účel a vzhled budovy čerpací stanice. Vlastní elektrárna a trubní převaděč měly zabudovány ve spodní stavbě. Vlastní čerpadlová turbína byla osazena na základovém rámu ukotveném pomocí vrtných kotev do podlahy chodby před čelním blokem. Savka od turbíny byla zabetonována do vyvrtaného otvoru v čelním betonovém bloku oddělujícím chodbu štol od vývaru, konec savky byl ukotven do podlahy pomocí vrtných kotev. MVE TG1 se nachází na nemovitostech ve správě žalobce – par.č. 98 svah zemní hráze v k.ú. Dolní Těrlicko, par.č. 2398/1 vodní plocha/vývar k.ú. Albrechtice, par.č. 1352/7 tech. vybavení k.ú. Albrechtice a na částečně na pozemcích dlužníka – par.č. 1367/1 příjezd a manipulační plocha, par.č. 1352/1 manipulační plocha, par.č. 1352/5 manipulační plocha, par.č. 1352/6 prům. objekt, 1352/7 tech.vybavení, 1355/1 ostatní komunikace, a to vše v k.ú. Albrechtice.

Z rozhodnutí Okresního úřadu Karviná ze dne 20.08.2002 sp.zn. RŽP-voda-1918/2002/Kt/231.2/A/20 vzal soud za prokázáno, že stavba MVE TG1 byla vybudována za účelem energetického využití asanačního průtoku vody z pravé větve spodní výpustí vodní nádrže a měla být umístěna uvnitř štol spodních výpustí s minimálními stavebními úpravami zahrnujícími odstranění stávajících zařízení (ocelové schody, dělicí stěna s dvířky), osazení turbínové soustrojí na základovém rámu ukotveném do podlahy štol, vyvrtání otvoru v betonovém bloku pro osazení potrubí savky se zaústěním do vývaru spodních výpustí, osazení ocelové schody a podesty.

Ze smlouvy o dílo č. 676 ze dne 06.09.2002 vzal soud za prokázáno, že žalobce jako objednatel a spol. MSA ČERPADLA A SERVIS ARMATUR, s.r.o. jako zhotovitel uzavřeli dne 06.09.2002 smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo dílo – „VD Těrlicko MVE“ (MVE TG1) stavba č. 676 dle projektu spol. AQUATIS, a.s.

Soud z rozhodnutí Magistrátu města Havířova, Vodoprávní úřad ze dne 27.01.2003 sp.zn. ŽP/481/Jun/03 vzal za prokázáno, že stavba MVE TG1 byla vybudována tak, že došlo ke stavebním úpravám ve štolě spodních výpustí, v rozvodně žalobce, úpravě provozních souborů (strojní část, elektročást), zahrnující výrobu a montáž turbosoustrojí s napojením na pravou větev potrubí spodních výpustí, klapku a savku zaústěnou do vývaru spodních výpustí mezi segmenty spodních výpustí.

Žalovaný k důkazu rozhodnutí Magistrátu města Havířova, Vodoprávní úřad ze dne 27.01.2003 sp.zn. ŽP/481/Jun/03 namítal, že je v rozporu s tvrzeními žalobce, neboť z důkazu se podává, že MVE TG1 byla vybudována pouze na pozemku par.č. 1352/6 k.ú. Albrechtice, který je ve vlastnictví dlužníka. Výše uvedené rozhodnutí sice uvádí, že se stavba nachází na pozemku par. č. 1352/6 k.ú. Albrechtice, avšak dále rozhodnutí uvádí, že si stavba vyžádá úpravy v rozvodně žalobce a ve štole spodních výpustí, které jsou taktéž ve správě žalobce. Toto tvrzení je navíc v rozporu s dalšími provedenými důkazy – dokumentace pro stavební povolení schválená dne 25.07.2002, která prokazuje, že se MVE TG1 částečně nachází na pozemcích žalobce a žalované, taktéž další provedený důkaz fotodokumentace předložená žalobcem prokazuje, že se MVE TG1 skládá z více věcí nacházejících se na pozemcích žalobce a dlužníka.

Ze smlouvy o nájmu nebytových prostor č. 0S/481/2004 ze dne 27.04.2005 včetně vyznačení pronajaté plochy vzal soud za prokázáno, že dlužník jako pronajímatel a žalobce jako nájemce uzavřeli na dobu neurčitou smlouvu o nájmu nebytových prostor, a to části budovy čerpací stanice označené HČ 23079, nacházející se na par. č. 1352/6 v k.ú. Albrechtice, zapsané na LV č. 875 a par.č. 1074/2 v k.ú. Dolní Těrlicko, zapsané na LV č. 269. Předmětem nájmu byla plocha o výměře 88 m² nacházející se v přízemí budovy čerpací stanice a bezprostředně navazující na pozemky ve vlastnictví žalobce.

Ze smlouvy o zřízení věcných břemen č. 389/05-C ze dne 09.02.2006 vzal soud za prokázáno, že dlužník jako povinný a žalobce jako oprávněný uzavřeli smlouvu o zřízení věcných břemen, na základě které vzniklo žalobci věcné břemeno: užívání pozemku par.č. 1355/1 v k.ú. Albrechtice zapsaného na LV č. 875 k chůzi a jízdě všemi dopravními prostředky; užívání pozemku par.č. 1074/1 v k.ú. Dolní Těrlicko zapsaného na LV č. 269 k chůzi a jízdě všemi dopravními prostředky; užívání pozemku par.č. 1355/3 v k.ú. Albrechtice zapsaného na LV č. 875 k chůzi a jízdě všemi dopravními prostředky; užívání pozemku par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice zapsaného na LV č. 875 k chůzi a jízdě všemi dopravními prostředky; užívání budovy bez čp/če zapsané na LV č. 269, která stojí na pozemku par.č. 1352/6 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875 a na pozemku par.č. 1074/2 v k.ú. Dolní Těrlicko zapsaném na LV č. 269, a to pouze místnosti v přízemí budovy, ve které je umístěna elektrorozvodna „R 400/230V“, schodiště mezi přízemím a suterénem budovy a místnosti v suterénu, kde je umístěn vodoměr na výtlaku; umístění štole spodních výpustí na části pozemku par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875; umístění energetického kanálu na části pozemku par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875; umístění přívodního potrubí DN 1000 na části pozemku par.č. 1074/1 v k.ú. Dolní Těrlicko zapsaném na LV č. 269; umístění obtokového potrubí DN 500 na části pozemku par.č. 1074/1 v k.ú. Dolní Těrlicko, zapsaném na LV č. 269 a části pozemku par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875; umístění odpadního potrubí na části par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875; umístění energetického kanálu na části pozemku par.č. 1367/1 v k.ú. Albrechtice, zapsaném na LV č. 875 a části pozemku par.č. 1074/1 k.ú. Dolní Těrlicko zapsaném na LV č. 269; umístění asanačního potrubí a obtokového potrubí v budově bez čp/če na LV č. 269 na pozemku par.č. 1352/6 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875 a pozemku par.č. 1074/2 v k.ú. Dolní Těrlicko zapsaném na LV č. 269; umístění štole spodních výpustí včetně zařízení MVE s ovládáním koncových uzávěrů na pozemku par.č. 1352/6 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875; umístění štole spodních výpustí

včetně zařízení MVE s ovládáním koncových uzávěru pod budovou bez čp/če zapsané na LV č. 269, stojící na pozemku par.č. 1352/5 v k.ú. Albrechtice zapsaném na LV č. 875 a na pozemku par.č. 1074/2 v k.ú. Dolní Těrlicko zapsaném na LV č. 269. V čl. III smlouvy byla sjednána náhradu za užívání věcných břemen.

Z dopisu dlužníka ze dne 05.06.2013 soud zjistil, že dlužník udělil souhlas s provedením stavby MVE TG2, která se v převážné míře měla nacházet na jeho pozemcích s tím, že uzavřel s žalobcem smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene a právu provést stavbu.

Z rozhodnutí Magistrátu města Havířova, Odbor životního prostředí ze dne 19.08.2013 č.j. OŽP/57850/2013-4 vzal soud za prokázáno, že žalobce dostal povolení k nakládání s povrchovými vodami k využití jejich energetického potenciálu k výrobě elektrické energie na turbíně MVE TG2 a zároveň stavební povolení ke stavbě MVE TG2, která se měla skládat z úpravy ve strojovně dlužníka, technologické části strojní, technologické části elektro, umístěna měla být v budově čerpací stanice, kde ve strojovně bude instalováno jedno turbosoustrojí ve vertikální poloze, které bude napojeno na pravou větev spodních výpustí vodní nádrže.

Z dokumentace pro výběr zhotovitele leden 2014 vzal soud za prokázáno, že MVE TG2 je umístěna v suterénu čerpací stanice dlužníka z důvodu instalace napojení MVE TG2 na stávající potrubní systém čerpání vody (práva větev spodních výpustí). Nátokové potrubí i odpadní savka byly přizpůsobeny dispozicím budovy a přívodního potrubí. Bourací práce měly být provedeny ve strojovně čerpací stanice dlužníka pro účely osazení nového technologického zařízení, došlo k osazení kotevní desky a kotevní trny pro uchycení zařízení. Díly technologického soustrojí byly zabetonovány. Ve strojovně čerpací stanice došlo pouze k drobným stavebním úpravám, částečné vybourání železobetonu v 1. PP při osazení savky a turbíny a jejich zabetonování, osazení nového přítokového potrubí k nové turbíně ze stávajícího potrubního přivaděče, vybourání otvoru 2,6 x 2,8 m ve stropní konstrukci nad 1. PP pro osazení montážního poklopu nad turbínou a k vybudování nové trafostanice, která je umístěna vedle oplocení areálu čerpací stanice.

Z rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29.09.2015 č.j. 07797-25/2015-ERU vzal soud za prokázáno, že Energetický regulační úřad rozhodnutím ze dne 29.09.2015 udělil žalobci licenci k výrobě elektřiny na dobu do 16.12.2026 v provozovně – Vodní dílo Těrlicko.

Z kolaudačního souhlasu Magistrátu města Havířova, Odboru životního prostředí ze dne 14.12.2015 č.j. MMH/107654/2015-6 vzal soud za prokázáno, že žalobci byl vydán souhlas s užíváním stavby MVE TG2. Stavba MVE TG2 byla provedena dle projektové dokumentace, strojovna MVE TG2 je umístěna budově bývalé čerpací stanice, kde je ve strojovně instalováno jedno nové turbosoustrojí, které je napojeno na stávající větev spodních výpustí nádrže.

Žalovaný k důkazu rozhodnutí Magistrátu města Havířova, Vodoprávní úřad ze dne 14.12.2015 č.j. MMH/107654/2015-6 namítal, že je v rozporu s tvrzeními žalobce, neboť

z důkazu se podává, že MVE TG1 byla vybudována pouze na pozemcích par.č. 1352/6 a 1367/1 k.ú. Albrechtice, který je ve vlastnictví dlužníka. Výše uvedené rozhodnutí sice uvádí, že se stavba nachází na výše uvedených pozemcích, avšak rozhodnutí je v rozporu s dokumentací žalobce, ze které prokazuje, že další nezbytné budovy pro fungování MVE se nacházejí na pozemcích žalobce.

Z fotodokumentace předložené žalobce vzal soud za prokázáno, konkrétně z první fotografie na straně č. 4, že vedle budovy čerpací stanice dlužníka se bezprostředně nacházejí další budovy, a to provozní budova ve vlastnictví žalobce, v popředí šoupátková komora ve vlastnictví žalobce. Z druhé fotografie na straně č. 4 vzal soud za prokázáno, že trafostanice MVE a provozní budova se nachází na pozemcích žalobce. Dále vzal soud za prokázáno konkrétně z fotografie na straně č. 6, že modré potrubí představující savku MVE TG1 je umístěna mezi dvěma spodními výpustmi přehrady, přičemž tyto spodní výpustě jsou umístěny napříč podél přehrady, a to v celé délce šířky hráze přehrady. Bod označený na fotografii jako č. 2 je savka, která představuje vyústění MVE TG2. Savka je napojena na pravou výpušť, kde je asanační odtok sloužící k regulaci vodní hladiny přehrady odtoku vody. Konkrétně z horní fotografie na straně č. 16 vzal soud za prokázáno, že na konci chodby spodních výpustí se nachází MVE TG1 spolu s komunikačním schodištěm a lávkou pro přístup obsluhy. Z první fotografie na straně č. 17 vzal soud za prokázáno, že MVE TG1 je napojena na pravou spodní výpušť vodní nádrže. Konkrétně z druhé fotografie na straně č. 17 vzal soud za prokázáno, že rozvaděče sloužící k řízení MVE se nacházejí mimo budovu čerpací stanice v budově ve vlastnictví žalobce. Z fotografie na straně č. 19 vzal soud za prokázáno, že část MVE TG2 je umístěna v rohu suterénu budovy čerpací stanice. Z fotografií na straně č. 20 vzal soud za prokázáno, že turbína MVE TG2 je ukotvena v podlaze budovy čerpací stanice pomocí podlahových kotevních šroubů. Konkrétně z fotografie na straně č. 21 vzal soud za prokázáno, že MVE TG2 je napojena na asanační odtok pravé výpustě. Konkrétně z fotografií na straně č. 23 vzal soud za prokázáno, že MVE TG2 je upevněna do podlahy čerpací stanice podlahovými kotevnými šrouby.

Z barevné fotodokumentace předložené žalovaným soud zjistil, že na fotografii č. 1 (strana 5) je znázorněno napojení MVE TG1 na spodní výpušť vodní nádrže, přičemž toto potrubí prochází otvorem ve zdi čerpací stanice. Na fotografii označené jako strana 8 je znázorněn přístup k MVE, který je zabezpečen železnými schody se zábradlím.

Z orientační katastrální mapy objektu čerpací stanice a přilehlých parcel vzal soud za prokázáno, že výpuště vodné nádrže začínají před začátkem hráze vodní nádrže, následně pokračují pod budovou čerpací stanice a voda dále ústí do části nazvané vývar.

Z odborného vyjádření ve věci „VD Těrlicko MVE“ a „VD Těrlicko-MVE-čerpací stanice, č. st. 4733“ společnosti Aquatis a.s. ze dne 21.09.2017 vzal soud za prokázáno, že technologickou část obou MVE lze demontovat, aniž by došlo ke znehodnocení budovy čerpací stanice. MVE jsou funkčně spjaty s přehradou nikoliv s budovou čerpací stanice. MVE nabírají vodu přímo ze spodních výpustí přehrady a vypouští ji zpět do vývaru, který je součástí přehrady. Účelem čerpací stanice je zajistit čerpání vody pro potřeby dlužníka a společnosti Energetika Třinec, a.s. Pro zachování funkčnosti budovy čerpací stanice je nezbytné zachovat přívodní potrubí včetně armatur, čerpadla, výtlačná potrubí včetně armatur

a elektročást čerpací stanice – kabelové rozvody, rozvaděče. Technologická zařízení MVE nejsou pro zachování funkčnosti účelu čerpací stanice nezbytné. Budova čerpací stanice vznikla dříve než MVE a zajišťuje čerpání vody pro průmyslové účely. Umístění části MVE v budově čerpací stanice souvisí toliko s tím, že se v suterénu budovy čerpací stanice nacházejí vodní výpustě.

K námitce žalovaného, že odborné vyjádření ve věci „VD Těrlicko MVE“ a „VD Těrlicko-MVE-Čerpací stanice, č.st. 4733“ vypracované společností Aquatis a.s. ze dne 21.09.2017 není znaleckým posudkem a bylo vypracováno společností, která je smluvním partnerem žalobce, soud uvádí, že odborné vyjádření hodnotil jako listinný důkaz ve světle další provedených důkazů. Pouhá existence smluvního vztahu mezi žalobcem a společností Aquatis a.s. sama o sobě neznamena, že odborné vyjádření není objektivním důkazem, musely by zde existovat další skutečnosti, které by důkaz zpochybňovaly. Žádné takové skutečnosti, však žalovaný netvrdil. Naopak s ohledem na další provedené důkazy - dokumentace pro stavební povolení schválené dne 25.07.2002, rozhodnutí Okresního úřadu Karviná ze dne 20.08.2002 sp.zn. RŽP-voda-1918/2002/Kt/231.2/A/20, kolaudační rozhodnutí Magistrátu města Havířova, vodoprávní úřad ze dne 27.01.2003 sp.zn. ŽP/481/Jun/03, rozhodnutí Magistrátu města Havířova, Odbor životního prostředí ze dne 19.08.2013 č.j. OŽP/57850/2013-4, dokumentace pro výběr zhotovitele leden 2014, kolaudační souhlas Magistrátu města Havířova, Odbor životního prostředí ze dne 14.12.2015 č.j. MMH/107654/2015-6, fotodokumentace předložená žalobcem, s kterými je odborné vyjádření v souladu, dospěl soud k závěru, že odborné vyjádření společnosti Aquatis a.s. ze dne 21.09.2017 je objektivním důkazem.

Soud neprovedl důkazy navrhované žalobcem – přehled technicko-ekonomických údajů o budově nebo stavbě č. 8 ze dne 27.02.2003, zadávající dokumentaci k veřejné zakázce „VD Těrlicko-MVE-Čerpací stanice (č.st. 4733)“, smlouva o dílo ze dne 29.07.2014, opakovaná žádost o upřesnění soupisu majetkové podstaty ze dne 13.09.2016, a to z důvodu jejich nadbytečnosti a ekonomie řízení, neboť dokazované skutečnosti byly prokázány jinými důkazy. Soud také neprovedl důkaz znaleckým posudkem navrhovaným žalovaným z důvodu jeho nadbytečnosti, neboť posouzení otázky, zda jsou MVE součástí budovy čerpací stanice je otázkou právní, kterou je oprávněn posoudit pouze soud, přičemž v řízení byly rozhodné okolnosti pro posouzení této otázky prokázány jinými provedenými důkazy.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovému závěru, že:

Budova čerpací stanice byla vybudována v 60. letech 20. století pouze pro potřeby přečerpávání vody z vodní nádrže Těrlicko pro průmyslové účely dlužníka a Třineckých železáren. Až v 21. století nechal žalobce na vlastní náklady vybudovat dvě MVE (MVE TG1 z roku 2002, MVE TG2 z roku 2015) na výrobu elektrické energie, ke které má žalobce licenci. Z důvodu nutnosti napojení MVE na vodní zdroj, musely být části MVE umístěny v budově čerpací stanice, skrze kterou procházejí z přehrady spodní výpustě, které dále ústí zpět do koryta odtokové vody (vývar). Žalobce má právo hospodařit s vodní nádrží a vodními výpustěmi, jenž jsou součástí vodní nádrže. Části MVE nacházejících se v budově čerpací stanice (v případě MVE TG1 na konci chodby a v případě MVE TG2 v rohu) byly do budovy čerpací stanice upevněny pomocí podlahových kotevních šroubů, toliko část potrubí MVE

napojená na spodní výpustě prochází zdí budovy čerpací stanice. Budova čerpací stanice stále slouží k přečerpávání vody pro průmyslové účely. Insolvenční správce zapsal do majetkové podstaty MVE spolu s příslušenstvím, vyrozuměl žalobce o možnosti podat žalobu na vyloučení věci z majetkové podstaty dne 18.01.2017, přičemž žalobce podal žalobu o vyloučení dne 15.02.2017. MVE jsou stále zapsány v majetkové podstatě dlužníka.

K přípustnosti žaloby:

Podle ust. § 225 insolvenčního zákona osoby, které tvrdí, že označený majetek neměl být do soupisu zahrnut proto, že to vylučuje jejich právo k majetku nebo že tu je jiný důvod, pro který neměl být zahrnut do soupisu, se mohou žalobou podanou u insolvenčního soudu domáhat rozhodnutí, že se tento majetek vylučuje z majetkové podstaty (odst. 1). Žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy osobě uvedené v odstavci 1 bylo doručeno vyrozumění o soupisu majetku, k němuž uplatňuje právo. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty insolvenčnímu soudu (odst. 2). Nebyla-li žaloba podána včas, platí, že označený majetek je do soupisu pojat oprávněně. Totéž platí i tehdy, jestliže insolvenční soud žalobu zamítl, nebo jestliže řízení o žalobě zastavil nebo ji odmítl (odst. 3).

Žaloba o vyloučení věci z majetkové byla podána proti insolvenčnímu správci dne 15.02.2017 v souladu s ust. § 225 odst. 2 insolvenčního zákona, přičemž žalobce byl insolvenčním správcem vyrozuměn o soupisu MVE do majetkové podstaty dne 18.01.2017. Žaloba o vyloučení MVE z majetkové podstaty dlužníka je přípustná.

K neurčitosti zápisu a petitu vylučovací žaloby:

Insolvenční správce zapsal do majetkové podstaty dlužníka jako položku č. 2.1.49567 MVE TG1, včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodná zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez č.p/č.e, průmyslový objekt, stojící na pozemku par.č. 1352/6 zapsaném na LV č. 1625 pro k.ú. Albrechtice a pozemku par.č. 1074/2, zapsaný na LV č. 269 pro k.ú. Dolní Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko a jako položku č. 2.1.49568 MVE TG 2 včetně veškerého příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodných zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), která je součástí stavby čerpací stanice bez č.p/č.e, průmyslový objekt, stojící na pozemku par.č. 1352/6 zapsaném na LV č. 1625 pro k.ú. Albrechtice a pozemku par. č. 1074/2, zapsaném na LV č. 269 pro k.ú. Dolní Těrlicko, sloužící jako objekt čerpací stanice pro vodní nádrž Těrlicko. Žalobce se následně předmětnou žalobou domáhal vyloučení MVE TG 1 a MVE TG 2 včetně příslušenství (zejm. turbíny, potrubí, doprovodných zařízení, zařízení jímky prosáklé vody, kabelových rozvodů, řídicího systému, trafostanice a přípojky vysokého napětí), které jsou součástí stavby čerpací stanice bez č.p/č.e, průmyslový objekt, stojící na pozemku par.č. 1352/6 zapsaném na LV č. 1625 pro katastrální území Albrechtice a pozemku par.č. 1074/2 zapsaném na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, zapsaných do soupisu majetkové podstaty dlužníka OKD, a.s. pod č. 2.1.49567 a č. 2.1.49568.

Z výše uvedeného je zřejmé, že se žalobce řídil vyrozuměním žalovaného o sepsání výše uvedených věcí do majetkové podstaty včetně příslušenství a podal žalobu, kde požaduje vydání MVE tak, jak jsou specifikovány v seznamu majetkové podstaty dlužníka. Určitost nebo neurčitost zápisu MVE do majetkové podstaty dlužníka není v tomto sporu podstatná, neboť předmětem sporu je především to, zda se MVE staly součástí budovy čerpací stanice nebo, zda se stále jedná o samostatné věci. Mezi účastníky není sporu o tom, co je předmětem projednávané věci. Po insolvenčním správci nelze požadovat, aby v případě takové technické stavby jakou jsou MVE přesně popsal příslušenství MVE. Naopak nelze po žalobci požadovat, aby v případě, kdy insolvenční správce sepíše věc do majetkové podstaty, přesně specifikoval, co mělo být do majetkové podstaty zapsáno a takto podal žalobu o vyloučení věci z majetkové podstaty. Žalobce jednal správně, když z důvodu opatrnosti podal žalobu o vyloučení věci s petitum odpovídajícím zápisu MVE do seznamu majetkové podstaty dlužníka sepsaného insolvenčním správcem.

K předpokladům vylučovací žaloby:

Mezi předpoklady, za nichž může soud vyhovět žalobě o vyloučení věci ze soupisu majetkové podstaty dle ust. § 225 insolvenčního zákona, patří:

1. věc byla insolvenčním správcem příslušného dlužníka pojata do soupisu majetkové podstaty;
2. vylučovací žaloba podaná osobou odlišnou od dlužníka došla soudu nejpozději poslední den lhůty určené zákonem;
3. žalovaným je insolvenční správce;
4. v době, kdy soud rozhoduje o vyloučení věci ze soupisu majetkové podstaty, trvají účinky spojené s rozhodnutím o úpadku a věc je nadále zapsána do soupisu majetkové podstaty;
5. osoba, která se domáhá vyloučení věci ze soupisu, prokázala nejen to, že věc neměla (nebo v době rozhodnutí o žalobě již nemá) být do soupisu zařazena, nýbrž i to, že právo, které vylučuje zařazení do soupisu, svědčí jí (srov. rozsudky Nejvyššího soudu uveřejněné pod čísly 58/1998, 67/2002 a 9/2005 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Podmínky uvedené pod body č. 1. až 4. jsou v daném případě splněny, neboť MVE byly zapsány do majetkové podstaty dlužníka, vylučovací žaloba byla podána žalobcem jako osobou oprávněnou v zákonné lhůtě, žalovaným je insolvenční správce, v době rozhodování soudu o vyloučení věci z majetkové podstaty dlužníka trvají účinky spojené s rozhodnutím o úpadku a věc je nadále zapsána do soupisu majetkové podstaty. Soud se proto dále zabýval otázkou, zda se MVE staly součástí budovy čerpací stanice dlužníka a náleží do majetkové podstaty dlužníka, popř. zda se jedná o samostatné věci a vlastnické právo žalobce vylučuje zařazení MVE do majetkové podstaty dlužníka.

Podle ust. § 3028 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich

vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

MVE TG 1 byla vybudována v roce 2002 za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku (dále jen „obč.zák.“). Podle ust. § 120 odst. 1 obč.zák. je součástí věci vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila.

MVE TG 2 byla vybudována až v roce 2015, tedy za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“). Podle ust. § 505 o.z. je součást věci vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí.

Přestože se na právní vztahy, jichž je předmětem MVE TG1, použijí ustanovení zákona č. 40/1964 Sb. a na právní vztahy, jichž je předmětem MVE TG2, použijí ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., nemá na právní posouzení věci, zda jsou MVE součástí budovy čerpací stanice žádný vliv, neboť právní úprava v tomto směru zůstala s účinností nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. nezměněna. Proto lze v předmětné věci odkázat také na komentář k ust. § 120 obč.zák. a judikaturu Nejvyššího soudu vydanou před účinností tohoto zákona.

Součástí věci je vše, co k této věci jako hlavní podle její povahy fyzicky a zároveň funkčně náleží (vzájemná sounáležitost mezi věcí považovanou za hlavní součást) a nemůže od ní být odděleno, aniž by se tím hlavní věc znehodnotila. Důraz je kladen na znehodnocení hlavní věci, nikoliv však na znehodnocení její oddělené části. Neoddělitelnost není jen fyzická či technická, nýbrž i funkční. Znehodnocením je třeba rozumět funkční újmu, kdy hlavní věc již nemůže sloužit původnímu účelu (např. jde o zničení hlavní věci, hospodářské poškození hlavní věci v míře znamenající ztrátu její peněžité hodnoty, výrazné estetické zhoršení vzhledu hlavní věci, popř. i jiné její znehodnocení). Souhrnně řečeno, jde o takovou újmu na hodnotě hlavní věci, že tato hlavní věc již není schopna sloužit svému původnímu účelu buď vůbec, anebo z velké části kvalitně. Součást hlavní věci není samostatnou věcí v právním smyslu, a tedy není způsobilým předmětem občanskoprávních vztahů. Hlavní věc i její součást tak tvoří jedinou věc neboli celek, který je v důsledku toho i podroben jednotnému právnímu režimu. Z toho důvodu nelze uložit povinnost vydat věc, která se zabudováním do jiné věci stala její součástí (srov. Občanský zákoník I. komentář Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol. 1. vydání 2008 nakladatelství C.H.Beck).

Nejvyšší soud ČR již v rozsudku ze dne 30.07.2003, sp.zn. 33 Odo 351/2002 (dostupný na webových stránkách Nejvyššího soudu), v němž konkrétně hodnotil, zda technická (ocelová) váha zabudovaná v podlaze nemovitosti je její součástí, formuloval závěr, že „právní institut součástí věci je zákonným vyjádřením skutečnosti, že existují věci, jakožto hmotné předměty, které lze z hlediska právní teorie charakterizovat jako věci složené, tedy věci, které jsou vnitřně strukturovány a tvořeny relativně samostatnými částmi více nebo méně vzájemně spojenými. Zákon staví samostatnost věci ve vztahu k věci jiné na dvou kritériích: 1) na vzájemné sounáležitosti věcí a 2) na míře jejich oddělitelnosti. První kritérium představuje spíše subjektivní rovinu, neboť „to, co k věci podle její povahy náleží“ se určuje do značné míry podle lidských zvyklostí, zkušeností a norem vztahujících se ke konkrétní věci. Míra sounáležitosti se pak posuzuje prostřednictvím povahy té věci, která je

považována za věc podstatnější, určující a tedy ve vztahu více věcí za věc tzv. hlavní. Zákonný text touto obecnou úpravou dává prostor k individuálnímu posouzení, jaké vlastnosti věc hlavní vykazuje, aby odtud bylo možno odvíjet úvahy, zda jiná relativně samostatná věc k ní „patří“ natolik neodmyslitelně, že nemůže již být považována za věc odlišnou. Druhé kritérium je více objektivní a sleduje spojení věcí především ve smyslu fyzickém. Formulace „nemůže být oddělena, aniž by se tím věc znehodnotila“ však nevylučuje možnost faktické separace věcí. Charakter „oddělení“ zákon nestavoví a tedy nutně tento pojem musí zahrnovat celou škálu způsobů od přímých zásahů do hmotné podstaty věci (např. vybourání vestavěných oken domu), přes manipulaci neničící podstatu věci (např. odmontování kola automobilu), po pouhé volně proveditelné odnětí věci (např. odnesení bezdrátového sluchátka od telefonního aparátu). Definici součástí věci pak z tohoto pohledu vyhovují ty případy, kdy oddělení kterýmkoliv z uvedených způsobů znamená pro věc hlavní (nikoliv též pro její oddělovanou součást) újmu na její hodnotě. Znehodnocením nemusí být ovšem jen ztráta hodnoty peněžní (byť ta bývá zpravidla výsledným odrazem ztráty jakýchkoliv jiných hodnot), nýbrž může jít i o znehodnocení funkční, estetické či jiné. Jinými slovy řečeno se znehodnocením míní stav, kdy hlavní věc v porovnání se stavem před oddělením její součásti slouží svému původnímu účelu méně kvalitně nebo mu nemůže sloužit vůbec. Součástí věci se může stát i původně samostatná věc, je-li spojena s jinou věcí. Zpravidla půjde o fyzické spojení, nelze však zcela vyloučit, že jedinou věcí v právním smyslu mohou být věci, které takto spojeny nebudou (například sluchátko bezdrátového telefonního přístroje). Nutno podmínkou pro to, aby původně samostatná věc mohla být v případě volnějšího spojení s jinou věcí považována za součást věci je, aby nadále byla v samostatných funkčních vazbách pouze s touto jedinou věcí (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 29.07.1999 sp.zn. 25 Cdo 770/98 a ze dne 27.04.2000 sp.zn. 22 Cdo 2548/98).“

Soud přezkoumal věc v intencích výše uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu a dospěl k závěru, že v předmětném sporu je třeba vyřešit, zda by oddělením MVE od budovy čerpací stanice dlužníka došlo k znehodnocení této budovy, tj. budova by ztratila svou funkci, nemohla by být ke své funkci plnohodnotně využívána. Vzhledem k tomu, že čerpací stanice byla vybudována mnohem dříve než MVE, sloužila a stále slouží pouze k přečerpávání vody pro průmyslové účely dlužníka a Třineckých železáren, není možné, aby oddělením MVE došlo k porušení funkce budovy čerpací stanice. Čerpací stanice nikdy nesloužila k výrobě elektrické energie, naopak MVE slouží k výrobě elektrické energie, k čemuž má žalobce udělenou licenci Energetickým regulačním úřadem. Vzhledem k tomu, že pro výrobu elektrické energie je třeba MVE napojit na vodní zdroj, bylo potrubí MVE napojeno na spodní výpustě skrze budovu čerpací stanice dlužníka, a to z důvodu, že výpustě, i když k nim má žalobce právo hospodařit, jsou umístěny pod budovou čerpací stanice. MVE byly do budovy umístěny dle dokumentace, rozhodnutí správních úřadů jednoduchými stavebními úpravami, které podstatně nezměnily funkci ani vzhled budovy čerpací stanice. MVE byly umístěny do budovy čerpací stanice pomocí podlahových kotevních šroubů. MVE lze demontovat. Skutečnost, že jednou ze zdí čerpací stanice prochází potrubí MVE, které je napojeno na výpustě, neznamená, že by tímto byla budova čerpací stanice narušena takovým způsobem, který by jí neumožňoval plnohodnotně sloužit ke svému účelu přečerpávání vody pro průmyslové účely. Budova čerpací stanice nemůže být oddělením MVE poškozena tak, aby nemohla sloužit ke svému účelu. MVE a budova čerpací stanice jsou navzájem nezávislé, netvoří jeden celek, lze je od sebe oddělit, aniž by jakýmkoliv způsobem došlo ke

znehodnocení budovy čerpací stanice a tím k narušení účelu přečerpávání vody pro průmyslové účely, ke kterému čerpací stanice slouží. MVE nejsou součástí budovy čerpací stanice, ale jedná se o dvě samostatné věci ve vlastnictví žalobce, který MVE na své náklady vybudoval.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žalobce prokázal, že mu svědčí vlastnické právo k MVE, které vylučuje jejich zařazení do soupisu majetkové podstaty dlužníka dle ust. § 225 insolvenčního zákona. Soud proto rozhodl, že se MVE vylučují z majetkové podstaty.

Podle ust. § 163 insolvenčního zákona o nákladech incidenčního sporu a jejich náhradě rozhodne insolvenční soud v rozhodnutí o incidenčním sporu, a to podle ustanovení občanského soudního řádu, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Náhrada nákladů incidenčního sporu je zvláštní pohledávkou, na kterou se nevztahuje § 170 písm. f).

Podle ust. § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přízná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce byl v řízení úspěšný a má tak právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož se jedná o věc rozhodovanou v insolvenčním řízení, považuje se za tarifní hodnotu částka 50.000 Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů (dále jen „vyhláška“). Podle ust. § 7 bod 5 vyhlášky činí mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby částku 3.100 Kč. V tomto případě náleží žalobci odměna za 6 úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, žalobu, vyjádření ze dne 24.05.2017, 09.10.2017 a za účast při jednání soudu dne 17.10.2017, které přesahovalo 2 hodiny) dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky ve výši 18.600 Kč. Žalobci náleží náhrada hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za 1 úkon právní služby dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky, tj. 1.800 Kč za úkonů. Dále žalobci náleží náhrada za ztrátu času za cestu z Brna do Ostravy a zpět k soudnímu jednání dne 17.10.2017 ve výši 800 Kč (8 půlhodin po 100 Kč) dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a ust. § 14 odst. 3 vyhlášky a náhrada cestovného za cestu k soudnímu jednání a zpět z Brna do Ostravy osobním automobilem reg.z. 1BL6177 při celkové vzdálenosti 346 km, náhrady za použití vozidla 3,90 Kč/1km, při průměrné spotřebě 4,3 l/100km a ceně pohonné hmoty (nafty) 28,60 Kč/l, tj. v celkové výši 1.771,52 Kč dle vyhlášky č. 440/2016 Sb. Právní zástupce žalobce předložil soudu v souladu s ust. § 14a vyhlášky osvědčení o registraci k DPH, proto se k částce skládající se z odměny a hotových výdajů připočte DPH ve výši 21 %, které činí 4.824,02 Kč. Žalobce má také nárok na náhradu za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 10.000 Kč. Žalobci vznikl nárok na náhradu nákladů řízení v celkové částce 37.795,54 Kč.

Dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. platí, že zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit ji advokátovi. V tomto případě byl žalobce zastoupen advokátem, proto soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto dle ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem

o.s.ř., když nebyly shledány okolnosti, na základě kterých by byla pariční lhůta prodloužena, případně stanoveno, že plnění se bude dít ve splátkách.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Ostravě dne 24.10.2017

Za správnost vyhotovení:
Andrea Mrenicová

JUDr. Simona Pittermannová, v.r.
soudce